

Ἡ Ἱατρική ἐν Πνεύματι Ἐπιστήμη

Εἶμαι Πνευματικός Πατέρας, ἔχω ἐξομολογήσει πολλούς ἀνθρώπους καί διαπίστωσα ὅτι πολλοί ἄνθρωποι ἐξομολογοῦνται, ἀλλά μία ἢ δύο ἡμέρες μετά τήν ἐξομολόγησιν πάλιν πράττουν τά ἴδια. Βλέπω ὅτι πολλοί ἄνθρωποι βρίσκονται στήν Ἐκκλησία, πολλοί ἐκκλησιάζονται, πολλοί λέγουν ὅτι πιστεύουν στόν Θεό, ἀλλ' ὅταν ἔχουν ἕνα πρόβλημα πηγαίνουν ἴσως καί στήν μάγισσα. Δηλαδή, ἐπιφανειακά εἶναι Χριστιανοί, ἀλλά οὐσιαστικά δέν θεραπεύονται.

Ἀσχολήθηκα μέ τό θέμα αὐτό γιά νά δῶ τί φταίει. Γιατί οἱ ἄνθρωποι ἐξομολογοῦνται καί πέφτουν πάλιν στά ἴδια ἁμαρτήματα; Μελετώντας τά ἔργα τῶν ἁγίων Πατέρων βρῆκα ὅτι τό βασικό πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου δέν εἶναι ἡ κλοπή, τό ψέμα κλπ. ἀλλά, κυρίως, ἡ ἀσθένεια τοῦ νοῦ.

Ὁρθόδοξη καί οὐμανιστική ψυχοθεραπεία

* * *

Ἐπάρχει μιᾶ στενῆ σχέσιν καί ἐξάρτησιν ἡδονῆς καί ὀδύνης, ἡδυπαθείας καί πόνου. Ἡ ἡδονή φέρει τόν πόνο καί ἡ βίωσιν τοῦ πόνου εἶναι ἀναίρεσιν τῆς ἡδονῆς ...

... Ἡ ἀπόλαυσιν τῆς ἡδονῆς δημιουργεῖ λύπην καί ὀδύνην, τόσο στό παρόν ὅσο καί στό μέλλον. Ὅσο κανεῖς ἱκανοποιεῖ τήν ἡδονήν του στήν ζωή αὐτή, τόσο θά πονέσῃ στήν ἄλλη ζωή ...

... Ἡ καλλιέργεια τῆς φαντασίας ὀδηγεῖ σέ παραισθήσεις καί ψευδαισθήσεις, ὅταν συνεργῇ καί ὁ ἀρρωστημένος ἐγκέφαλος τῶν ἀνθρώπων ...

... Ἡ προσευχή, καί κυρίως ἡ λεγομένη καθαρά καρδιακή προσευχή, πρέπει νά εἶναι ἀπηλλαγμένη ἀπό κάθε φαντασία. Ὁ φανταζόμενος νοῦς εἶναι ἀνίκανος νά κάνην καθαρήν προσευχήν. Ἡ προσευχή τοῦ φανταζομένου νοῦς εἶναι ἀκάθαρτη, γεμάτη ἀπό εἰκόνας καί φαντασίες ...

Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες, πού ἔχουν ἀποκτήσει τό χάρισμα τῆς διακρίσεως, μποροῦν νά ξεχωρίζουν ποιὰ θλίψη προέρχεται ἀπό τόν διάβολο, ποιὰ ἀπό τούς ἀνθρώπους, καί ποιὰ ἀπό τόν ἴδιο μας τόν ἑαυτό, ποιὰ εἶναι κατ' εὐδοκία ἢ κατὰ παραχώρηση τοῦ Θεοῦ καί ἀνάλογα βοηθοῦν τήν κατάστασή μας. Γι' αὐτό οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες ἔχουν εὐρύτερη γνώση ἀπό τούς ψυχιάτρους, πού δέν κάνουν αὐτήν τήν διάκριση καί τά θεωροῦν ὅλα ὡς προερχόμενα ἀπό κακή ψυχολογική κατάσταση ...

... Οἱ ὠφέλειες τῶν θλίψεων καί τῶν δοκιμασιῶν στήν ζωή μας εἶναι πάρα πολλές. Ὁ πόνος εἶναι μιὰ νέα ἀποκάλυψη τοῦ Χριστοῦ στόν ἄνθρωπο. Διά τοῦ πόνου γεννιέται μιὰ καινούρια ὑπαρξη. Ὁ πόνος δημιουργεῖ τίς προϋποθέσεις νά ἀνοίξη ἕνας ἄλλος κόσμος, πού προηγουμένως ἦταν ἀθέατος σέ μᾶς.

Ἀσθένεια – Πάθη

* * *

Τό βασικό πρόβλημα δέν εἶναι νά πάρουμε μιὰ ἀσπιρίνη γιά νά σταματήση ὁ πονοκέφαλος, ἀλλά νά θεραπεύσουμε τήν αἰτία πού τόν προκαλεῖ. Τό ἴδιο συμβαίνει καί στά πνευματικά θέματα. Δέν ἐπιδιώκουμε ἀπλῶς νά τιθασεύσουμε τούς λογισμούς καί νά τακτοποιήσουμε τά πράγματα, ἀλλά νά ἀλλάξουμε ὀλοκληρωτικά, νά ἀποκτήσουμε τήν ἄλλη ζωή, νά γεννηθοῦμε σέ ἄλλον κόσμο, νά ἀναγεννηθοῦμε, νά ἀποκτήσουμε δυνατὸ πνευματικό στομάχι, τό ὁποῖο θά χωνεύη ὅλες τίς τροφές. Τότε δέν θά ὑποφέρη ἀπό τίς τροφές, δέν θά καταστρέφεται ἀπό αὐτές, ἀλλά αὐτό τό πνευματικό στομάχι θά ἀφομοιώνη τίς τροφές καί θά τίς κάνει αἷμα καί σάρκα ...

Ὅπως ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἐργάζεται ἢ ὀδηγῇ αὐτοκίνητο, μπορεῖ νά σκέπτεται καί κάτι ἄλλο, ἔτσι εἶναι δυνατόν, μέ ἀνάλογη πνευματική παιδεία, νά ἐργάζεται σωματικά καί ὁ νοῦς του νά ἔχη μνήμη Θεοῦ. Οὐσιαστικά, αὐτή εἶναι ἡ πνευματική ρύθμιση καί αὐτή συνιστᾷ τήν πνευματική ὑγεία. Τότε ὁ ἄνθρωπος βρίσκειται σέ καλή κατάσταση καί ἀντιμετωπίζει μέ εὐκολία

κάθε πρόβλημα καί κάθε πειρασμό πού συναντᾷ στήν ζωή του

...

...Ὅπως ὁ ἰατρός χρησιμοποιεῖ τά κατάλληλα κάθε φορά φάρμακα, ἔτσι καί ὁ παιδαγωγός, ὡς ἰατρός, πρέπει νά χρησιμοποιῇ τά κατάλληλα θεραπευτικά φάρμακα. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος διδάσκει τί πρέπει νά κάνουμε μέ τήν ψυχική λειτουργία πού λέγεται θυμός, δηλαδή μέ τό θυμικό τῆς ψυχῆς. Ξέρουμε καλά ὅτι στά παιδιά ἀναπτύσσεται ἔντονα ὁ θυμός.

... Ἐπίσης, πρέπει νά δίνουν στά παιδιά χριστιανικά ὀνόματα γιά νά δημιουργηῖται ἕνα κίνητρο πρὸς τήν ἀρετή. Ὅχι ἀπλῶς ὀνόματα προγονικά, ἀλλά χριστιανικά γιά νά μιμηθοῦν τήν ζωή καί τό παράδειγμα τῶν ἁγίων τους.

Θεραπεία

* * *

Βέβαια, γνωρίζω ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας δέν ἀκοῦν εὐχάριστα τόν λόγο περί θεώσεως καί περί θεωρίας τοῦ ἀκτίστου Φωτός. Τούς φαίνεται ἀκατόρθωτος καί ἀνεδαφικός. Ἄρκοῦνται μόνον σέ μιά ἠθικολογική ἀνάλυση τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς. Ἄν παραθεωρήσουμε, ὅμως, τήν διδασκαλία περί θεώσεως καί ἄν ἀποδυναμώσουμε τόν σκοπό τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι νά φθάσῃ στό καθ' ὁμοίωση, δηλαδή νά ἐπιτύχῃ τήν θέωση, τότε ἐκκοσμικεῖται ἡ ἐκκλησιαστική ζωή.

Θεραπευτικοί καρποί